

om der paatænkes noget saadant, om han gør Forarbejder til en saadan Ordning? Enhver vil finde det rimeligt, at naar en ældre Ansøger til et Embede forbigaas, for at en yngre kan faa det paa den Maade, at en Del af Embedsindtægterne gaa ind i Stiftsmidlerne, har denne ældre Ret til at faa en Understøttelse, et Tilskud i Stedet, og det saa meget mere, som der er en vis Kreds af Præster, der let kunne komme til at lide Uret ved den Forandring, der foregaar. Folkekirkens Bygning er jo under Ombygning, og det er at haabe, at den folkelige Fløj, som har ligget i Grus et Par Aarhundreder eller mere, maa rejse sig igen. Men ved en saadan Ombygning kan der let ske Ulemper, og der er, som sagt, en vis Kreds af Præster, som let kunne lide nogen Uret, jeg tænker herved paa dem, der ere mellem 50, 60 Aar, op imod de 60. Efter den gamle Ordning stode de efter i deres Ungdom at have haft smaa Embeder nu for Tur til at forflyttes til større Embeder. Da saa imidlertid Menighedsraadsinstitutionen kom, blev det ganske naturligt, at Menighedsraadene nødig ville indstille Præster, som ere ældre end 50 Aar. Derved sker det let netop i disse Aar, at Præster i den omtalte Alder komme til at lide Uret. Dette burde man saa vidt muligt undgaa, og derfor vil jeg tillade mig at forespørge den højtærede Kultusminister, om han paatænker noget i Retning af, at der af Stiftsmidlerne ydes Præster, der sidde længe i et lille Embede, Tilskud. Dette siger jeg saa meget mere, som der er overordentlig store Midler i de saakaldte Stiftsmidler, der er, kan jeg gerne sige, ligefrem en Ophobning af Penge der, nemlig i alt 17,600,000 Kr., hvilken Sum altsaa er fremkommen ved, at forskellige Embeder ere blevne beklippede osv. Man maa indrømme, at dette er en ganske mærkelig Ophobning af Midler, som saaledes ligge hen. De ere tagne fra Præsteembederne og komme ikke dem til gode i saa høj Grad, som de burde.

Man kan ikke undre sig, om der under de Forhold fremkommer — som jeg ved, der gør — et ret udbredt Rygte i Præstestanden, gaaende ud paa, at der fra ældre Tid i Kultusministeriets ledende Kredse har været den Tanke oppe, at man maatte en Gang se at komme til en Lønningslov, men at der endnu ikke var Midler dertil. Dersom man tog Totalindtægten og fordelte mellem Præsterne, vilde der ikke blive nok, det blev ikke en anstændig Lønning. Men saa har man altsaa tænkt at klare det paa den Maade, at man sam-

ler ind nu, beklipper visse Embeder og ophober Midlerne i Stiftsmidternes Kasser, saa at der en Gang kunde blive nok til at fordele til en anstændig Lønningslov. Det er et Rygte, jeg har mødt mange Steder, men man maa indrømme, at hvis dette Rygte taler sandt, er det aabenbart en Uretfærdighed. Thi hvis man siger, at der nu ikke er nok, altsaa at Totalindtægten ikke er stor nok til, at der deraf kan komme en passende Lønning til alle de forskellige, vil man indrømme, at det er en dobbelt Uretfærdighed, at disse Lønninger skulde beskæres en Del for at samles op til Fremtiden. Jeg siger altsaa, at der er rigelige Midler i Stiftsmidternes Kasser, og opfordrer den højtærede Kultusminister til saa snart som muligt at ordne det saaledes, at der kan ydes Tilskud til de ældre Præster, som sidde længe i samme Embeder.

Det gør jeg saa meget hellere, som man, hvis det blev Tilfældet, ganske rolig kunde lade den Fremgangsmaade, som er brugt i Ollerup, blive almindelig, ganske rolig lade Menighedsraadene faa alle Ansøgningerne at vælge imellem, dog paa den Betingelse, at hvis det drejede sig om alt for unge Mænd, skulde Embedet beskæres noget, hvis det var en ældre Mand, det gjaldt, kunde han saa faa den fulde Indtægt. Det vilde i Virkeligheden blive til Gavn for alle Parter, og ikke mindst vilde det blive hilst med Glæde i Menighedsraadene, hvor det netop er saaledes, at mange Gange kunne de ikke faa den Mand, de gerne ville have, fordi han er ung. Med det Supplement, at der altsaa af de indvundne Midler og Stiftsmidlerne i det hele taget, blev givet til Præster, der sidde i længere Tid i samme Embeder, vil jeg foreslaa at gøre det Princip, der er brugt i Ollerup, ganske almindeligt.

Jeg maa maaske med det samme rette den Forespørgsel til den højtærede Kultusminister, om han har Sikkerhed for, at den Nybygning eller Tilbygning til Nykøbing Latinskole, som er paabegyndt, kan udføres for de Penge, som ere bevilgede dertil. Der er kommet Rygter ud om, at det ikke skulde kunne lade sig gøre. Jeg haaber, det kan lade sig gøre, baade for Skolens Skyld, og fordi jeg ved, at man i Fjor fik det Tilbud fra en bekendt Mand, at han vilde paatage sig at bygge en helt ny Skole paa en anden og større Grund for den Bevilling, som her var givet.

Medens jeg er i Nykøbing, maa jeg maaske bede den højtærede Trafikminister om at tage under velvillig Overvejelse, at